

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Cdo/85/2017
Identifikačné číslo spisu: 7101899888
Dátum vydania rozhodnutia: 19.03.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Daniela Sučanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7101899888.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne SLADOVNĀ, a.s. Michalovce, so sídlom v Michalovciach, Močarianska 14, zastúpenej JUDr. Mikulášom Pavlíkom, advokátom so sídlom v Michalovciach, Š. Kukuru 14, proti žalovanej Poštovej banke, a.s., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, zastúpenej Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 31 036,31 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 16 C 832/2001, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 12. októbra 2016 sp. zn. 11 Co 410/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaná má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 8. júla 2016 č.k. 16 C 832/2001-692 zamietol žalobu o náhradu škody v podobe ušlého zisku, ktorý mal žalobcovi vzniknúť v súvislosti s protiprávnym konaním žalovaného vo vzájomnom záväzkovom vzťahu vzniknutom zo zmluvy o úvere z 2. septembra 1998. Dospel k záveru, že žalovaný sa žiadneho protiprávneho konania nedopustil, preto nie je splnený jeden zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu.

2. Krajský súd v Košiciach uznesením z 12. októbra 2016 sp. zn. 11 Co 410/2016 odmietol odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie ako oneskorene podané (§ 386 písm. a/ Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“). Uviedol, že rozsudok bol právnomu zástupcovi žalobcu doručený 12. augusta 2016, koniec 15 - dňovej lehoty na podanie odvolania pripadol na sobotu 27. augusta 2016, posledným dňom na podanie odvolania bol pondelok 30. augusta 2016. Odvolanie žalobcu, podané na pošte 5. septembra 2016, bolo preto podané oneskorene. Nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že v dôsledku doručenia neúplného rozsudku (v ktorom chýbala strana 2) jeho právnomu zástupcovi 12. augusta 2016 bolo účinné až jeho opakované doručenie 22. augusta 2016, pričom lehota na podanie odvolania uplynula 6. septembra 2016. Žalobcovi ani po doručení neúplného rozsudku nič nebránilo

podat' proti nemu odvolanie a chýbajúcu stranu namietat', požiadať z tohto dôvodu o predĺženie lehoty na podanie odvolania, prípadne podať návrh na vydanie opravného uznesenia (§ 224 CSP). Treba tiež uviesť, že ak by došlo k vydaniu opravného uznesenia, týkalo by sa len odôvodnenia rozsudku, preto by žalobca v novej lehote (ktorá by mu plynula na podanie odvolania v rozsahu vykonanej opravy) nemohol podať odvolanie (aj) proti výroku rozsudku.

3. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal žalobca dovolanie, odôvodnené podľa § 420 písm. f/ CSP. Namietal správnosť záverov odvolacieho súdu, podľa ktorých mohol aj po doručení neúplného rozsudku podať proti nemu odvolanie, požiadať o predĺženie lehoty na jeho podanie alebo navrhnúť opravu rozsudku. Poukázal na svoj list zo 17. augusta 2016, ktorým požiadal súd prvej inštancie „o opätovné doručenie kompletného rozsudku s plynutím novej lehoty na odvolanie“ a uviedol, že pokiaľ mu súd na základe tohto listu rozsudok opätovne doručil, zjavne uznal opodstatnenosť jeho požiadavky. Žalobca teda dôvodne predpokladal, že od doručenia úplného rozsudku mu plynie nová lehota na podanie odvolania. Z ustanovení § 220 a 223 CSP vyplýva, že povinnosťou súdu je doručiť stranám rozsudok v úplnej podobe; ich gramatickým výkladom potom možno dôjsť k záveru, že ak sa tak nestane, ide o vadu, ktorú možno odstrániť jedine doručením úplného rozhodnutia, a ktorej dôsledky nemôže znášať strana konania. Opačný názor odvolacieho súdu je zásahom do práva žalobcu na spravodlivý proces, ktorý zakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia odvolacieho súdu a vrátenie mu veci na ďalšie konanie.

4. Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že plynutie lehoty na podanie odvolania nie je závislé od toho, či rozhodnutie obsahuje alebo neobsahuje chyby v písaní, počítaní, či iné zrejme nesprávnosti. Výnimka je možná len pri pochybení v poučení zo strany súdu. Žalobca teda nemal dôvod domnievať sa, že doručenie úplného rozsudku je spojené so začatím plynutia novej odvolacej lehoty. Keďže nesprávnosť sa týkala odôvodnenia a odvolanie môže smerovať len proti výroku rozhodnutia, žalobca mal možnosť podať odvolanie aj proti neúplnému rozsudku, a túto nesprávnosť v ňom namietat'. Právne postavenie žalobcu by sa nijako nezmenilo ani v prípade vydania opravného uznesenia, keďže oprava by sa týkala len odôvodnenia rozsudku. Pochybenie súdu prvej inštancie, spočívajúce v doručení neúplného rozsudku, nie je takým zásahom do procesných práv žalobcu, ktorý by porušil jeho právo na spravodlivý proces. Z uvedených dôvodov dovolanie navrhla zamietnuť ako neprípustné.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Dovolací súd je viazaný dovolacími dôvodmi (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (viď § 428 CSP). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

7. V danom prípade žalobca uplatnil dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

8. Najvyšší súd už v judikátoch R 23/1994 a R 4/2003 (ďalej v rozhodnutiach najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 41/2000, 2 Cdo 119/2004, 3 Cdo 108/2004, 3 Cdo 231/2008, 4 Cdo 20/2001, 5 Cdo 434/2012, 6 Cdo 107/2012, 7 Cdo 142/2013, 3 Cdo 98/2015) vydaných do 30. júna 2016 považoval za prípad odňatia možnosti konať pred súdom postup súdu, ktorý sa z určitého dôvodu odmietol zaoberať meritom veci (odmietol podanie alebo konanie zastavil alebo dovolací súd odmietol odvolanie), hoci procesné predpoklady pre taký postup neboli dané.

9. So zreteľom na vyššie uvedené dovolací súd skúmal, či odmietnutie odvolania žalobcu dovolacím súdom vykazovalo znaky procesného postupu znemožňujúceho strane, aby uskutočňovala jej patriace

procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť postup súdu, ktorým sa strane znemožnila realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu jej práv a záujmov v konaní. V tomto zmysle sa pod postupom súdu myslí nielen činnosť senátu a sudcu, ale aj činnosť ktoréhokoľvek článku na súde, napríklad súdnej kancelárie, pokiaľ sa jeho nesprávny postup prejaví (až) v porušení práva na spravodlivý súdny proces. Ak však súd síce nepostupoval správne, ale v dôsledku jeho postupu nedošlo k zásahu takej intenzity, ktorú by bolo možné hodnotiť ako porušenie práva na spravodlivý súdny proces, nie sú splnené predpoklady pre tento dôvod zmätočnosti.

11. Civilný sporový poriadok v ustanovení § 224 s pochybeniami na strane súdu počíta a upravuje spôsob ich nápravy. Pokiaľ sa pochybenie súdu týka odôvodnenia rozhodnutia, opravuje sa prostredníctvom inštitútu iných zrejmych nesprávností opravným uznesením (porovnaj Civilný sporový poriadok, Komentár, Nakladateľství C. H. Beck, Praha, 2016, str. 824). Po doručení opravného uznesenia začína plynúť stranám (resp. iným oprávneným subjektom) konania nová lehota na podanie odvolania, avšak len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1, druhá veta CSP). Ak sa opravné uznesenie týka len odôvodnenia rozhodnutia, odvolanie proti nemu nie je prípustné (§ 357 písm. f/ CSP).

12. V danom prípade bol rozsudok súdu prvej inštancie z 8. júla 2016 č.k. 16 C 832/2001-692 doručený právnomu zástupcovi žalobcu 12. augusta 2016 (doručenka na č.l. 715 spisu), pričom v obálke chýbala druhá strana rozsudku.

12.1. Je zrejme, že takýto postup súdu (súdnej kancelárie) nebol správny, nedosahuje však intenzitu porušenia práva na spravodlivý súdny proces. Chýbajúca druhá strana rozsudku totiž obsahuje najmä opis žaloby, ktorá je podaním žalobcu, a opis vyjadrenia žalovaného, s ktorým bol žalobca počas konania oboznámený (bolo mu doručené 6. augusta 2001; doručka na č.l. 27 spisu). Neobsahuje skutkové zistenia ani právne závery, ku ktorým súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania, ani iné skutočnosti podstatné pre taktiku ďalšieho postupu v spore vrátane prípravy odvolania.

12.2. Pokiaľ by žalobca, navyše zastúpený advokátom, konal v súlade so zásadou, podľa ktorej právo patrí bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným), teda tým, ktorí sa aktívne zaujímajú o ochranu, uplatnenie a výkon svojich práv, mohol i po doručení neúplného rozsudku podaním odvolania uplatniť svoj vplyv na výsledok konania. Žiadosť „o opätovné doručenie kompletného rozsudku s plynutím novej lehoty na odvolanie“ nie je úkonom, ktorý by mohol vyvolať želaný právny účinok. Ak aj súd na základe takej žiadosti doručil žalobcovi rozsudok opätovne, táto skutočnosť nemala žiadny vplyv na plynutie lehoty na podanie odvolania, ktorá začala plynúť (už) dňom nasledujúcim po doručení neúplného rozsudku, t.j. 13. augusta 2016. Keďže lehota na podanie odvolania je tzv. zákonnou lehotou, nemožno ju predĺžiť na základe rozhodnutia súdu ani iných skutočností s výnimkou tých, ktoré ustanovuje zákon (§ 362 CSP).

12.3. Ak odvolací súd za týchto okolností odvolanie žalobcu proti rozsudku súdu prvej inštancie odmietol ako oneskorene podané, nešlo o postup, ktorým by znemožnil žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

13. Z týchto dôvodov dospel najvyšší súd k záveru, že dovolanie v danej veci smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP.

14. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

15. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.